

den staar altid i Forbindelse med Befolkningen, medens Flaaden er langt anderledes stillet. Vi træffe derfor her det væsentlige Moment, at Arrestraffen er uhyre let at erkvære i Land, men at den ombord volder stor Banstielighed. Det fremgaar tydelig nok, tror jeg at kunne sige, af de Oplysninger, Ministeren har leveret i Bilag 3, hvori der forefindes en Fortegnelse over alle de Arrester, som ere ombord i Skibene, eller rettere sagt over de faa og smaa Arrester, som der findes. Der forefindes end yderligere i en Svarskrivelse fra Ministeriet paa Forespørgsel om Arresterne i de mindre Skibe en Udtalelse om, at det ikke vil være forbundet med nogen væsentlig Ulempe at sende Folk i Land fra disse mindre Skibe, naar de skulle straffes. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds gik egentlig talt ud fra, at Folkene vare saa stikkelige og saa udmærkede, at man i Grunden ikke behøvede nogen Straffelov, og det vilde passe paa denne Udtalelse om, at man kan sende Folk i Land uden væsentlig Ulempe. Det ærede Medlem udtalte, at Disciplinen ombord var saa udmærket; at man egentlig ikke behøvede mange Straffe. Jeg er fuldstændig enig deri, at Disciplinen ombord paa den danske Flaade er ganske udmærket, men jeg tror ogsaa, at jeg maa være berettiget til at spørge det ærede Medlem, om han ikke mener, at det har sine bestemte Marsfager, og at en af disse Marsfager er det gamle fortrinlige Underofficerskorp, som forefindes i Marinen? Er det imidlertid sikkert, at dette Underofficerskorp under den foreslaaede Ordning vil vedblive at være lige saa udmærket? Kunde det ikke være tænkeligt, at der endog meget snart kunde blive banket paa den høitærede Marineministers Dør med en Banstielighed i den Henseende, som vilde aadne Dinene for, at ikke Alt i Nutiden er lige saa godt, som det har været i Fortiden? Der er ogsaa et Hensyn at tage til den Straffelov, som nu gjaelder. Det lyder ganske vist barbarisk, naar man tør sige, at det er hensigtsmæssigt og heldigt at have en Straf som Lamp, men med den Oplysning, som er givet fra Marineministeren om, hvor ofte den er erkværet, synes det mig, at det Barbariske falder bort, saaledes at der kun kommer til at staa tilbage, at den nævnte Straf er ganske fortrinlig, idet den virker uden at blive benyttet. Tror det ærede Medlem ikke, at der vil blive et Gul, naar denne Straf falder bort, og veed det ærede Medlem, hvorledes Forholdet vil stille sig, naar den ikke længer eksisterer? — Det ærede Medlem nævnte Nebstættelse i de Meniges anden Klasse. Jeg kom desværre ikke til at høre de Udtalelser, der faldt i den Anledning, men jeg tror dog, det er rigtigt at gjøre opmærksom paa, at Nebstættelse i de Meniges anden Klasse aldeles ikke har Noget tilfælles for Flaadens og Sørens Vedkommende. Naar man i Armeen nedsetter en Mand i de Meniges anden Klasse, gaar han om paa Gader og Stræder til Skæf og Adparsel for

de Mennesker, han møder, hvorimod den, der ombord nedsettes i de Meniges anden Klasse, bliver paa Skibet, hvor Alle kjende den Forbrydelse, Vedkommende har begaaet. Nebstættelsen har derfor — synes det mig — aldeles ikke den samme Betydning i Sø og Flaade. Den Straf, som staaar bagved, har derimod en stor Betydning, idet Vedkommende bliver gjort opmærksom. Man siger til ham: Vogt Dig nu, og derfor tror jeg, at Lampstraffen saa godt som aldrig er bleven erkværet i de sidste 8 Aar. Jeg henstiller imidlertid til det ærede Medlem, om det ikke er saa vel Straffeloven som navnlig det ganske fortrinlige Underofficerskorp, hvoraf Marinen har været i Besiddelse, der i det Mindste for en stor Del er skyld i den udmærkede Disciplin ombord paa Skibene. — Det ærede Medlem udtalte, at den korte Tjenestetid for saa vidt var heldig, som det var den lange Tjenestetid, der skaffede de mange Forseelser. Dette er meget muligt; men det ærede Medlem maa dog ikke glemme, at den lange Tjenestetid ogsaa giver en betydelig bedre Leilighed til at kunne afse nogle Dage, og deri, mener jeg, ligger Betydningen for dette Spørgsmaals Vedkommende. Skulde denne Lov træde i Kraft, mener det ærede Medlem, at der f. Ex. i de første 8 Aar kun vilde være 15 Mænd, som vilde komme til at ligge inde til længere Æstertjeneste. Jeg veed ikke, hvorfra det ærede Medlem tager dette, thi et Blik paa den foreliggende Straffelov synes mig dog at maatte føre til et lidt andet Resultat. Naar man f. Ex. betragter § 171, staaer der, at den Skildnagt, som sover paa sin Post, første Gang skal straffes med Jængsel paa Band og Brød i 5 Dage. Det er en Straf, som jeg ikke tror, man tidligere har været vant til at benytte for en Forseelse som denne, og det ærede Medlem vil vist indrømme mig, at det er en Forseelse, som meget ofte begaas af dem, der staa paa Udtog. Straffen for Forseelser mod Overordnede er ogsaa meget streng. Mener det ærede Medlem imidlertid ikke, at den nuværende Tilstand meget let kan føre med sig, at f. Ex. en Underofficer ikke er saa dygtig som en fuldbefaren Matros, og at der deraf kan opstaa mangt et Tilfælde, hvori en Underofficer bliver fornærmet? Det er naturligvis en Feil at fornærme sine Overordnede, og det bør straffes; men naar den Underordnede virkelig er den Dygtigere, vil Straffen da ikke blive temmelig let, og vil dette da ikke føre flere Straffe med sig? Jeg har, som sagt, ikke den Leilid til den foreliggende Straffelov, at der efter den vil komme lige saa saa Forseelser som efter den gamle. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) havde fuldkommen Ret, naar han udtalte, at det vilde være heldigt, om Straffeloven fulgte efter Organisationsloven, idet jeg navnlig ikke stærkt nok kan fremhæve, hvad jeg en Gang har sagt, nemlig at man først burde se Virkningerne af Ordningen